

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.37/2023/11. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2023. november 10. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A jogellenes fogvatartás büntette miatt terhelt1 rendőr őrnagy vádlottal szemben indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2023. június 27. napján kihirdetett 41.Kb.75/2022/21. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás

[1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2023. június 27. napján kihirdetett 41.Kb.75/2022/21. számú ítéletével terhelt1 rendőr őrnagy vádlottat az ellene a Btk. 304. § (1) bekezdésébe ütköző jogellenes fogvatartás büntette miatt emelt vád alól felmentette. Az ügyben előterjesztett polgári jogi igényt elutasította, és a pótmagánvádlót kötelezte 45.000 Ft eljárási illeték megfizetésére. Kötelezte továbbá a pótmagánvádlót, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított egy hónapon belül térítse meg a vádlott meghatalmazott védőjének azon díját és költségét, amely a pótmagánvádló fellépése után keletkezett.

[2] Az ítélettel szemben a pótmagánvádló és jogi képviselője a tárgyaláson fellebbezést nyújtott be a vádlott terhére bűnösség megállapítása érdekében. A vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

[3] A pótmagánvádló jogi képviselője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását, melyben változatlanul indítványozta terhelt1 vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítását. Beadványában kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjai alapján részben megalapozatlan. Megjegyezte, hogy a hatóságok tagjai már az alapügyben kihallgatott tanúl és édesapja kihallgatását követően megállapíthatták volna, hogy a pótmagánvádlóval szembeni közokirattal visszaélés vétségének még az egyszerű gyanúja sem áll fenn. Utalt arra, hogy az a körülmény, hogy a vádlottra történő kiszignálást megelőzően minden

korábban eljáró rendőri szerv és rendőri vezető elfogadta a nyomozás elrendelésének szükségességét, még nem jelenti azt, hogy a vádlott bűnössége ne lenne megállapítható. A védői álláspont szerint a vádlottban fel kellett volna merülnie annak, hogy a rászignált ügyben a bűncselekmény törvényi tényállási elemei hiányoznak. Kifogásolta a védő, hogy bár a nyomozás minden adata szerint a Btk. 346. § (1) bekezdés c) pontja szerinti bűncselekmény miatt folyt az eljárás, az első fokon eljáró katonai bíró úgy foglalt állást a nyomozó hatóság részéről a b) pont szerinti jogtalan megsemmisítés, vagy megrongálás elkövetési magatartás alapos gyanúja volt szakmailag feltehető. A védői álláspont szerint ugyanis a b) pont szerinti elkövetés lehetőségére senki sem hivatkozott. Utalt továbbá a védő arra, hogy a vádlott élettapasztalata, szakmai tudása és betöltött pozíciója alapján terheltl rendőr őrnagynak tudnia kellett, hogy az ügyben még az egyszerű gyanú sem állapítható meg. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen vont következtetést arra, hogy a pótmagánvádló a házkutatást megelőzően hathatós intézkedéseket tett arra, hogy végleg helységi távozik az iratokkal. A védői érvelés szerint az ügyészségnek a házkutatás és lefoglalás ellen benyújtott panaszt elbíráló, azokat jogellenesnek nyilvánító határozata és az eljárást megszüntető határozat ugyanazon adatok alapján született, mint a vádlott és vezetője döntései, ezért nem fogadható el az az érvelés, hogy a vádlottnak és a szakmai vezetőjének rövid időn belül mérlegelnie és döntenie kellett. Utalt továbbá a védő arra, hogy az a körülmény, hogy a nyomozati cselekmények végzése során a vádlott folyamatosan egyeztetett az osztály vezetőjével, nem mentesítheti őt a büntetőjogi felelősség alól. Nem fogadható el az az elsőfokú bírósági álláspont, hogy a vádlott döntése csupán átgondolatlan és szakmaiatlan volt.

[4] A pótmagánvádló és jogi képviselője fellebbezésének tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltak alapján teljeskörű. Ezért a másodfokú bíróság a felülbírálat során vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség meglétére vagy hiányára vonatkozó megállapítását, valamint az indokolás helyességét.

[5] Előzményként megállapítható, hogy pótmagánvádlól pótmagánvádló 2022. március 2. napján feljelentést tett a vádlottal szemben a Btk. 304. § (1) bekezdésébe ütköző jogellenes fogvatartás büntette miatt. A Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség a 2022. március 7. napján kelt 2.Nyom.466/2022. számú határozatával a feljelentést – mert a bűncselekmény gyanúja hiányzik – elutasította. A Központi Nyomozó Főügyészség a 2022. május 11. napján kelt NF.883/2022/1. számú határozatával a feljelentő által bejelentett panaszt – mint alaptalant – elutasította. A pótmagánvádló a védője útján a bírósághoz 2022. július 26. napján benyújtott vádindítványában – a törvényes határidőn belül – pótmagánvádát terjesztett elő, melyben terheltl rendőr őrnagy vádlottat jogellenes fogvatartás büntetével vádolta.

[6] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács eljárási szabálysértést nem követett el. Az ügyben előkészítő ülést tűzött ki, majd tárgyalásra tért át, figyelemmel arra, hogy a vádlott nem tett a váddal egyező beismerő nyilatkozatot. A katonai tanács mind az előkészítő ülés, mind a tárgyalás során a vádlottal és a tanúkkal szemben törvényes kioktatásokat és figyelmeztetéseket alkalmazott, és az ügy egyéb bizonyítékait is a jogszabályban előírt módon tette a bizonyítás anyagává. Az elsőfokú

bíróság nem követett el olyan eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné. Erre az érdekeltek sem hivatkoztak.

[7] A katonai tanács az ügyben a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson tagadta, hogy magatartásával bűncselekményt követett volna el. Védekezése szerint a pótmagánvádló volt felesége tett feljelentést, amelyben előadta, hogy pótmagánvádlól a rá, valamint hozzátartozóira vonatkozó okiratokat nem adja vissza. Korábban helységi szinten történő kitelepülést terveztek, azonban a volt feleség meggondolta magát, kérte vissza az iratokat, azonban azokat előbb egyáltalán nem, majd hiányosan kapta vissza. A pótmagánvádló tekintetében az helységi szinten történő távozás szándéka fennállt, ezért gyorsan kellett intézkedni házkutatásról, amely eredményes volt, majd ezt követően került sor az előállításra és a gyanúsítottként történő kihallgatásra. A vádlotti érvelés szerint a volt feleség feljelentése alapos volt, azt alátámasztotta a házkutatás eredménye, tehát nem volt akadálya annak, hogy pótmagánvádlót gyanúsítottként kihallgassák.

[8] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlott vallomása, valamint a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomása alapján állapította meg.

[9] Logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért terhelt a rendőrnagy bűnösséget tagadó vallomását fogadta el a tényállás alapjául. Az elsőfokú bíróság ítélete [15] bekezdésétől a [22] bekezdéséig rögzítette a történeti tényállást. Megállapítható, hogy a védő fellebbezésében az ítélet egyes bekezdéseire kapcsolódóan fogalmazta meg a kritikáját, azonban konkrétan a történeti tényállás egyetlen megállapítását sem kifogásolta, érvelésével, kifejezetten az elsőfokú bíróság következtetéseit, jogi értékelő tevékenységét támadta.

[10] Az elsőfokú bíróság az általa megismert bizonyítékok alapján helyesen rögzítette a történeteket. Az értékelő tevékenységgel kapcsolatban a védő az általa kritika alá vont [30] bekezdésben írtakkal kapcsolatban rögzíti, hogy azok tényszerűen igazak, csak nem szolgáltatnak kellő bizonyító erőt a vádlott ártatlanságának alátámasztására. A [33] bekezdésben a védő a saját következtetését rögzítette. Az ítélet [36] bekezdésével kapcsolatban helytállóan rögzítette a védő, hogy az elsőfokú bíróság részéről legfeljebb feltételezés lehet az, hogy a Btk. 346. § (1) bekezdés b) pontjában írt fordulat lehet szakmailag felvethető és ennek tisztázásához volt indokolt és törvényes a házkutatás és a lefoglalás elrendelése. Megállapítható ugyanakkor, hogy az elsőfokú bíróság részéről ez a felvetés a tényállás megalapozottságát nem érinti. A továbbiakban az elsőfokú ítélet indokolása [42], [45], [46] és [48] bekezdésében tett ítéleti megállapítások védői kritikája, lényegében a bizonyítási eljárás során az elsőfokú bíróság által megismert bizonyítékok értékelését, és az azok alapján tett következtetéseket támadja.

[11] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítéokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a pótmagánvádló és jogi képviselője fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékra nem hivatkoztak. Megállapítható továbbá az is, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

[12] Az elsőfokú bíróság a bűnösség vizsgálata körében helyesen rögzítette, hogy az ügy a vádlotthoz való kerüléséig több rendőrségen, több szakmai vezetőn ment keresztül, és senki nem kérdőjelezte meg a nyomozás elrendelésének és a büntetőeljárás további folytatásának szakmai alapjait. Helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság azt is, hogy a vádlott az ügy előadójaként az osztályvezető szakmai irányítása mellett és utasításai szerint járt el. Helyes az a megállapítás, hogy a jelen ügy elbírálása szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az ügyesség vagy a polgári bíróság később milyen döntéseket hozott.

[13] Szükséges kiegészíteni az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását azzal, hogy a Btk. 346. §-ában írt bűncselekmény jogi tárgya a közbizalom, azon belül az okiratok jogszerű birtoklásához, az okiratok épségéhez és mindezekben keresztül az okiratok bizonyító erejének az érvényesíthetőségéhez fűződő társadalmi érdek. Ennek alapján tehát nem kétséges az, hogy a pótmagánvádlónak az a magatartása, hogy a volt feleségétől a rá, valamint hozzátartozóira vonatkozó okiratokat, közokiratokat, bár jogszerűen vette át, de aztán a rendelkezni jogosult tulajdonos akarata ellenére önkényesen mintegy 1 éven át nem adta vissza, jogellenes állapotnak tekinthető. Ténylegesen a cselekmény ugyanazt a jogi tárgyat sérti, mint a közokirattal visszaélés vétségének többi elkövetési magatartása, azzal, hogy a törvényhozó ezt a magatartást nem rendelte büntetni. Tartalmilag azonban a jelen magatartás és a jogtalanul elvesz fordulat megegyezik abban, hogy mindkettő jogellenes állapotot keletkeztet, melynek során sérül az okiratok jogszerű birtoklásához fűződő érdek. A jogszerűtlen állapotot fel kellett számolni, és vizsgálni kellett, hogy az okiratokkal kapcsolatos valamely jogszerűtlen felhasználás nem történt-e, hiszen pótmagánvádlól1 esetében továbbra is fennállt az helység1be történő utazás gyanúja, és okiratokat korábban csak szelektálva adott vissza. Ez indokolta a lefoglalásokat, és az intézkedés gyorsaságát.

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan hivatkozott a vonatkozó jogszabályokra, valamint az Alkotmánybíróság döntésére. Rögzítette az előállítás feltételeként a gyanút, valamint annak az alkotmánybírósági határozatban írt fogalmát.

[15] A Btk. 304. § (1) bekezdésében írt bűncselekményt az a hivatalos személy követi el, aki eljárása során mást személyi szabadságától jogellenesen megfoszt. Az adott cselekménynek csak a szándékos elkövetése valósít meg bűncselekményt. Az elsőfokú bíróság helyesen fejtette ki, hogy azok a körülmények, hogy az ügyben más rendőri szerv már nyomozást rendelt el, hogy a vádlotthoz történő kiszignálást már több rendőri szerv és több

rendőri vezető nem kérdőjelezte meg a közokirattal visszaélés gyanújának fennállását, hogy a vádlott vezetőjének ellenőrzése alatt végezte a munkáját és szintén nem merült fel kétség a bűncselekmény gyanújával kapcsolatban, hogy az ügyben sürgősen kellett intézkedni egy jogellenes állapot felszámolása érdekében és, hogy a nyomozati cselekmény adatai a feljelentésben foglaltakat alátámasztották vezettek részben oda, hogy szakszerűtlen döntés született. Az eljárás során nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy a pótmagánvádló és a vádlott az eseményeket megelőzően ismerték volna egymást, bármilyen olyan kapcsolatban álltak volna egymással, amelyből arra lehetne következtetni, hogy terhelt1 rendőr őrnagy vádlott szándékosan önkényesen korlátozta volna pótmagánvádló1 szabadságát.

[16] Az előzőekben foglaltakra figyelemmel nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a vádlottat a Be. 566. § (1) bekezdés a) pontja alapján – bűncselekmény hiányában – felmentette a Btk. 304. § (1) bekezdésében írt jogellenes fogvatartás büntette miatt emelt vád alól. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét – helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[17] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 605. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2023. november 10.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.

bíró
előadó
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 41.Kb.75/2022/21. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.37/2023/11. számú végzése folytán 2023. november 10. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. november 10.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

..